

Περί θλίψεων, πόνων και κόπων..

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Η θλίψις είναι όργανον, εργαλείον, το οποίον κρατεί ο Θεός εις το χέρι Του, και Αυτός μόνος το εργάζεται, καθώς Του υπαγορεύει η άπειρος σοφία Του. Εις τον κάθε άνθρωπον διαφοροτρόπως

το εργάζεται, αναλόγως της ανάγκης που έχει έκαστος.

Η θλίψις με την ποικιλομορφία της εξαγνίζει και αγιάζει τον άνθρωπον εκείνον, που με σοφίαν και γνώσιν την δέχεται. Δηλαδή κάθε θλίψις του χριστιανού είναι θεία επίσκεψις έχουσαν σκοπόν την σωτηρίαν αυτού και την αποστέλλει η γλυκυτάτη δεξιά του ουρανίου μας Πατρός, αν και απαρέσκεται η φύσις μας εις την τοιαύτην, καθώς και τα πικρά φάρμακα απαρέσκουν εις τον ασθενούντα...

Εάν η θλίψις δεν έχει καμμίαν σχέσιν με ημάς, πάντως θα είχαμε την μοίραν του εωσφόρου, διότι και εκείνος ευρισκόμενος εις το ύψος της δόξης και της αναπαύσεως, ελησμόνησε την μεγαλειότητα του Θεού και την εαυτού σμικρότητα και αδυναμίαν, « στήσω τον θρόνον μου επί των νεφελών και έσομαι όμοιος τω Υψίστω».

Και ταύτα διανοηθέντα, κάτω τον έρρψεν ο Θεός, και ο πρώτος ανατέλλων φωτεινότατος άγγελος, γέγονε δαίμων, Σατανάς, διάβολος, το βρωμερώτερον εκ των δημιουργημάτων του Θεού, ουχί τη φύσει, διότι ο Θεός όλα λιαν καλά τα εποίησεν, αλλά τη προαιρέσει πονηρός και αντάρτης!

Ο διάβολος διασπείρει μέσα εις τας οικογενείας την μεμψιμοιρίαν, την απαρέσκεϊαν, την ζήλειαν, την ισχυρογνωμοσύνην, κ.λ.π. και ούτω υπάρχει εις πολλάς οικογενείας ένα πρόσωπον, που θα διαταράσση την ειρήνην, την γαλήνην και την χαράν της οικογενείας. Αυτή η κακή σπορά δεν έλειψε και μέσα εις την του Κυρίου ιεράν οικογένειαν, όπου είχε δημιουργήσει επί της γης δια την μέλλουσαν σωτηρίαν, δηλαδή εν μέσω των ιερών μαθητών Του, ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, σπόρος θεοκτόνος! Ο διάβολος σπείρει τον σπόρον εν μέσω του σίτου, και εις τας συνοδείας των μοναχών το τοιούτον υπάρχει, όχι ότι το πρόσωπον αυτό είναι κακόν, αλλά έχοντας τας αδυναμίας αυτάς, μεμψιμοιρίαν, ζήλειαν κ.λ.π., γίνεται ένα όργανον, δια να διαταράσση την ειρήνην και ησυχίαν των άλλων.

Όλα αυτά μαρτυρούν ότι είμεθα εξόριστοι της αληθινής πατρίδος μας, ευρισκόμενοι εις τα

σωφρονιστήρια, ένθα εξασκείται η παιδεία Κυρίου, και όσοι ευρεθούν δια της παιδείας ευδόκιμοι, εισάγονται πάλιν εις την ουράνιον κληρονομίαν λαμβάνοντες και πάλιν την χαθείσαν υιοθεσίαν των, άξιοι να κληρονομήσουν τον Θεόν.

Όσοι μένουν απαίδευτοι, ως εγώ, και δεν αναγνωρίζουν την παιδείαν, αλλά δια των έργων των αναδειχθούν νόθοι, αποδιώκονται ως ανάξιοι της υιοθεσίας, εις ην απέβλεπεν η παιδεία Κυρίου και καταδικάζονται. Ο αγαθός Θεός και Πατήρ ημών να μας αξιώση μετά των ευδοκίμων, των λαβόντων την υιοθεσίαν, εις αιώνας αιώνων. Αμήν.

Γέροντας Εφραίμ Φιλοθεΐτης

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr